

Sygn. akt V KK 223/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Joanna Sałachewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Barbary Nowińskiej,
w sprawie J. G.

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 16 października 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 21 lutego 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 12 grudnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

J. G. został oskarżony o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Po rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 12 grudnia 2012 r., uniewinnił go od zarzutu popełnienia tego czynu.

Apelację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego wniósł prokurator. Po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego G. wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 113 k.p.k. i art. 418 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., polegające na niepodpisaniu wydanego przez Sąd odwoławczy wyroku przez jednego z sędziów biorących udział w jego wydaniu i ogłoszeniu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k. W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Po rozpoznaniu kasacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należało przyznać rację Prokuratorowi Generalnemu, że wyrok Sądu Okręgowego w P. zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w kasacji. Nie ulega wątpliwości, że brak podpisu na orzeczeniu (wyroku lub postanowieniu), choćby tylko jednego z sędziów orzekających w sprawie, jest rażącym uchybieniem, gdyż narusza art. 113 k.p.k. stanowiąc bezwzględny powód odwoławczy wskazany w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. Ujawnienie tego uchybienia powoduje, niezależnie od granic środka odwoławczego oraz niezależnie od wpływu tego uchybienia na treść orzeczenia, jego uchylenie z tego tylko powodu. Art. 113 k.p.k. stanowi, iż orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole.

Natomiast zgodnie z art. 418 § 1 k.p.k., ogłoszenie wyroku następuje po jego podpisaniu. Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi jednoznacznie, że wydany w dniu 21 lutego 2013 roku w postępowaniu odwoławczym wyrok Sądu Okręgowego w P., nie został podpisany przez jednego z członków trzyosobowego

składu sędziowskiego, biorącego udział w jego wydaniu, i mimo tego został ogłoszony przez jego Przewodniczącego (k. 127 – 128).

Z treści pisma sędziego Sądu Okręgowego E. T., z dnia 14 marca 2013 roku wynika, iż brak podpisu jednego z sędziów był efektem pomyłki, polegającej na podpisaniu wyroku przez Przewodniczącego - sędziego M. M., zarówno w miejscu przeznaczonym na jego podpis, jak i w miejscu, gdzie podpis winna złożyć sędzia Sądu Okręgowego M. G. Omyłka ta została zauważona dopiero po sporządzeniu uzasadnienia wyroku, pod którym podpis złożyli wszyscy członkowie składu orzekającego (kserokopia w/w pisma wraz z pismem przewodnim Wiceprezesa Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 czerwca 2013 roku w aktach sprawy).

Uchybienie to doprowadziło do sytuacji, że do ogłoszenia wyroku doszło pomimo tego, iż nie był on podpisany przez wszystkich członków składu orzekającego. Jak słusznie podkreślił Prokurator Generalny, wyrok Sądu odwoławczego został wydany i ogłoszony z naruszeniem art. 113 k.p.k. i art. 418 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., zaś bezpośrednim skutkiem naruszenia przez Sąd tych przepisów jest zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k. Należy podkreślić, że obowiązujące przepisy nie dopuszczają możliwości uzupełnienia orzeczenia po jego ogłoszeniu poprzez złożenie brakujących pod nim podpisów, i to niezależnie od przyczyn tego braku. Uchybienie to nie może być w żaden sposób konwalidowane, co w konsekwencji wprost obliguje - zgodnie z art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k. - do uchylenia orzeczenia (por.: wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 1 października 1976 r., III KZ 95/76, OSNKW 1976, z. 12, poz. 148, z dnia 26 sierpnia 1985 r., V KRN 571/85, OSNPG 1986, Nr 6, poz. 85, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2012 r., III KK 354/12, Lex Nr 1228567).

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W postępowaniu tym Sąd rozpozna wszystkie zarzuty i wnioski apelacji prokuratora, zgodnie z art. 433 § 2 k.p.k., a następnie wyda stosowny wyrok, który ogłosi po podpisaniu przez wszystkich członków składu orzekającego (art. 113 k.p.k. i art. 418 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.).

SSN Piotr Hofmański

SSN Andrzej Stępa

SSN Dariusz Świecki